

indfører offentlige Slagtehus og Slagtevang overalt. Saa tror jeg, man kan møde selv de mest hensynsløse og samvittighedsløse Slagteres Bestræbelser for at snyde med Held og forebygge dem. Men det var jo ikke det, det ærede Medlem vilde bevise. Han syntes at ville bruge disse Eksempler til at sige, at det overalt baade i b-Kredse og ogsaa i c-Kredse var udmærket med den private Dyr lægeattest, og noget saadant kan man ikke bruge mine Udtalelser til. Jeg vilde nemlig paavise, at en Dyr lægekontrol ikke vil være tilstrækkelig til at forhindre de hensynsløse Misbrug og Snyderier, som kan forhindres ved offentlige Slagtehus, og som efter min Mening alene kan forhindres herved.

Den højtærede Landbrugsminister henstillede, at man ikke holdt for stærkt paa de Opfattelser, som jeg havde gjort gældende med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Det kan jo gerne være, at man bliver nødsaget til at gaa noget bort fra det, som man anser for Idealet, og falde af paa Kravene under Forhandlingernes Løb; det er jo noget, som man saa ofte oplever her i Rigsdagen. Men jeg vil dog mene, at man ved en Sags første Behandling netop skal holde Idealerne, Principerne frem — saa ser man senere hen, hvor langt man kan naa dermed. Jeg skal erkende, at det foreliggende Lovforslag rummer et Fremskridt i den rigtige Retning; og det skulde glæde mig, om dette Fremskridt kunde blive yderligere udviklet under Behandlingen. Men jeg maa paa den anden Side have Lov til at sige, at dette Fremskridt er saa forholdsvis moderat, at det ikke taaler at købes med Tilbageskridt paa noget Omraade i den Ordning, vi har efter den hidtil gældende Lov.

Moesgaard-Kjeldsen: Den højtærede Landbrugsminister mente, at jeg i Gaar havde gjort mig skyldig i en Fejltagelse, da jeg pegede paa og beklagede, at der i § 3 er en Bestemmelse, ifølge hvilken Kød slagtet i en Kreds a. ikke kunde gaa ind i en Kreds b. (*Landbrugsministeren* [Kr. Pedersen]: Nej!). Saaledes forstod jeg Ministeren nu i Dag. Ministeren sagde, at naar de vedkommende lokale Myndig-

heder beslutter det, vil det nu kunne lade sig gøre; og det er rigtigt, saaledes er det for Øjeblikket. Men ifølge det Lovforslag, vi her behandler, vil det ikke længere være saaledes. De lokale Myndigheder, altsaa Kommunalbestyrelserne, faar kun Indflydelse paa, hvorledes Kredsinddelingen skal være, hvorvidt Kommunen vil høre til en a-, b- eller c-Kreds. Naar dette er fastlagt ifølge § 2, saa bestemmer § 3, hvorledes Salget skal kunne finde Sted, og dér vil Kommunalbestyrelserne ikke faa Indflydelse mere, saaledes som de har i Øjeblikket. Jeg vil derfor fastholde Rigtigheden af det, jeg sagde i Gaar, og jeg tror for øvrigt, at den højtærede Minister og jeg er enige, thi Ministeren sagde, at naar det drejer sig om Kød, som er kontrolleret baade før Slagtingen og efter Slagtingen af en statsautoriseret Dyr læge, vil det kunne lade sig gøre at sælge saadant Kød i en anden Kreds, og det er blot dette, jeg peger paa bør kunne ske.

Jeg vil i samme Forbindelse sige til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Simonsen), at det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem giver det Udseende af, at jeg for min Part — jeg skal kun tale paa egne Vegne — har ønsket at gøre det muligt at faa daarligere Kød ind til Købstaden. Nej, under ingen Omstændigheder; men jeg forstaar Lovforslaget saaledes, at det Kød, der fremkommer af Dyr, som er slagtede i en Kreds b., i Realiteten er lige saa godt som det, der er slagtet i en Kreds a.; thi det har været kontrolleret af Dyr læge baade før og efter Slagtingen. Nu hørte jeg i Gaar med megen Interesse det ærede Medlem fra Aarhus omtale, hvorledes man kan fejle, og hvilken overordentlig Sagkundskab der skal til — en Sagkundskab, der kun kan erhverves paa det offentlige Slagtehus, endog gennem mange Aars Erfaring —, for at man kan være sikker paa ikke at fejle. Men hvis vi skal regne med, at hvert Kreatur i Landet skal under en saa sagkyndig Behandling, førend det maa kaldes tjenligt eller velskikket til Menneskeføde, er vi naaet saa langt ud, at jeg vil minde det ærede Medlem om det gamle Ord, at det bedste er undertiden det godes værste Fjende;